

Kiállítások árak: Helyben és postán küldve... Egyre szám 5 kr.

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj: Négy hasábnos... Kéziratok vissza nem adtnak.

A tudomány hőse.

A modern civilizáció egyik legkisebb réme a tudósvész. Minél inkább a városok szertelődött lakossága között kell élni az embereknek...

Nevelési rendszerünknek is az a hibája, hogy a serdülő kor testi fejlődését elnyomja az értelmi fejlesztés.

És mentől inkább terjed a civilizáció, annál inkább terjed a pusztító tudósvész is, mert csak mind több és több alkalom kínálkozott, hogy megejtse az embert.

A nagy emberek, nagy hősök, kik a világtörténelem lapjain ragyognak, tudtak harczokat vívni az élettel, élő emberek tömege ellen halált osztogatva, nemzeteket tönkre téve, százezrek és milliók élete

A „DEBRECZENI” TÁRSZÁJA.

VISSZAEMLEKEZÉSEK.

Egy volt vörös sapkástól. — XXIV.

Az oroszok Debreczenben.

A midőn keserves uton-módon haza menekülhettem, szórakozás kedvéért el-elvetődtem magam is a többi magamhoz hasonlókkal...

Ez ugyanevezett „Czifra” kávéház volt a piacz-és Czegléd-utca sarkán a Táncozó Kovács fele — most a debreczeni takarékpénztár két emeletes házában, — ott hol a Lichtenstein, Mayering, Weidner, Borsy és Farkas urak kereskedései vannak, hozzá még a házmester mostani belső szobája.

E kávéházba jártak az akkor még itt levő orosz katonaság tisztjei, még pedig nagy számmal, itt tekeztek egész álló nap, itt mulattak egész éjjeleken keresztül az öreg Boka Károly zenéje mellett, még pedig egyszerű maskor hatalmasan.

Bevetődve néha néha e helyre magam is, láttam ott az öreg Boka Károlyt meztelán — mert ott úgy mint a többi debreczeniek leg-többjét mindenétől megfosztották — s hallottam, hogy huzta nagy szomorúan az ő keserves „Megvirrad még valaha, nem lesz mindig éjszaka” magyar nótáját az orosz tiszteknek; s annak is szemtanúja voltam, hogy mikor tányérozott, egy orosz tiszt (az öltözeteről itélve bizonyosan mohamedán volt) meghajtra magát Boka Károly elé, s a kezében lévő orosz pénzzel félig telt tányért oda nyújtotta, az orosz tiszt hűségesen bele nyúlt, az ám, de nem a zsebébe,

árán szereztve dicsőséget önmaguknak s romjain, pusztulásán egész generációknak.

Nem hőse-e a történelemnek az is, a ki agyvelejével harczot ví a halállal az emberiség javára, a civilizált élet egyik legnehezebb adóját, az ifjú élet pusztulását váltva vissza, halál helyett életet oszt, nemzedékeket akar megmenteni s százazretket és milliókat hódít vissza az élet számára?

Amazok is hősök, de dr. Koch is az. Meglehet, nem oldhatja meg földadatát még most teljesen, de annyit már is lehet látni, hogy uttorója a tudomány egy óriási, a legnagyobb fontossággal bíró küzdelmének a halál egyik legrémesebb pusztítója ellen.

A mai elaprózott mindennapi élet, melyben a nagy célok az egyénekre nézve elmosódnak és a létért való küzdelem apró érdekei képezik az emberek fő gondját: a nagy tettek, hősi cselekedetek elől elvonja a tért. Ma az egyén sulya sokkal nehezebben érvényesül, mint hajdanta, mikor apróbb czopor-tulások a kiválótt könnyebben fölszínre hozták. De nagy elégtételre szolgálhat a mai kornak, midőn egy ilyen ember, mint dr. Koch, bizonyára becsebb és értékesebb dolgot teremt az emberiség számára az ő köznapai életében is, mely a mai emberek általános életmódjához hasonló, mint akárhány nagy tett, mely az egyéniség diadala volt.

Bátorságot, büszkeséget meríthet a mai kor gyermeke dr. Koch példájából is, hogy az értelmi erő csöndes, zajtalan, de szívós, kitartó, erélyes, czéltudatos működése a köznapai polgári életben is halhatatlan, világtörténelmi fontosságú érdemekhez juttathat. Nem kel-lenek ahoz hősi hajlamok, az emberek egymás közötti küzdelmében szereplő erőszakosság, hanem a tudomány benső szövetsége az emberi kutató elmével a mai világ rendjében hősöket teremthet a civilizált világ számára.

Az ifjak telve ambícióval, a nagy dolgok iránt való vágygyal lépnek az életbe. A törekvés az érvényesülés felé hajja, úzi őket gyakran, illuzorius utakon. A leggyakoribb, hogy a többi em-

hanem a Boka Károly tányérjába s szépen kivett belőle egy darab pénzt s zsebre vágta (azt gondolta, az Isten adta, hogy az a szegény meztelabos magyar őt megkínálta), a jó öreg Boka pedig természetesen nem mondhatta, hogy tegye vissza, hanem nagyot nézett s tovább állott. Volt is esze, mert ha még tovább is ott marad, még másik darabot is kivessz.

Az ezen kávéházba járó orosz tiszték között, különösen feltűnt mindnyájunk előtt egy igen szép termétt és arczu fiatal orosz tiszt, annál inkább feltűnt pedig, mert orosz katonai egyenruhája felett, igen szép, itt Debreczenben készült, fekete fűrtös gubát és szép, fekete báránnybor göndör-sapkát viselt. — Azt hiszem, jól emlékeznek tisztelt olvasóim Bisotka bátyánk veres színűrral és veres bojjtal ellátott debreczeni fekete subájára. — Na hát éppen ilyen volt ez az általam említett szép fiatal orosz tiszté, csak hogy ezen orosz tiszt fiatal legény lévén, kaczkiasabban hordta, mint Bisotka bátyánk.

E fiatal orosz tisztlet magam is több ízben tekeztem, igen kedélyes és mulatni szerető ember volt, úgy láttam, hogy a debreczenieket nagyon kedvelte, annyira, hogy midőn az orosz katonaság végkép eltávozott, ő még itt maradt, bhaj magnese volt itt; hanem szegény feje meg is lakott érte, ha ugyan igaz volt azon hír, hogy midőn haza érkezett, vagy is haza parancsoltatott, ezen elmaradásáért életével lakott.

E kávéházból lehetett látni (mert hát a főpiaczon volt), mikor az osztrák hadsereg első csapata Debreczenbe megérkezett, itt lehetett látni a visszavonuló orosz hadsereg egyes csapatait.

Leíróm milyenek voltak (abban az időben). A tüzéség: gyönyörű szép felszereléssel volt, a mai korban sem lehetne szebb. Az

bertársak fölött való önző siker céljait követik. Belesodorja őket ez a társadalmi hiúságok vásárlója, vagy a tartalmatlan szereplés utaira, a szerencsét hajbászva és annyian, de annyian buknak le szeggett szrnyakkal, megtört élet-képességgel!

Dr. Koch példája is hatalmas példája az értelem szolid ereje diadalának, hatalmas példája annak, hogy a tudomány fölhasználása kitartó, szívós, erős értelmi erővel s az ernyedetlen munkás-ság nagy dolgokra vezethetik a köznapai életben is az embert, nagyobbakra, mint a legnagyobb politikai vagy katonai sikerek.

Beltölési hírek. A z új német fő-konzul Monts gróf Budapestre érkezett és átvette hivatalát. — Ujhida Tiszta a pénzügyminiszter pályázatát hirdeti egy Tiszajlaknál vasszerkezettel építendő új hidnak építésére. — Változás a kormányban. Ismét erősen hiszterelik, hogy Bauer báró közös hadügyminiszter meg ez év folytán lemond az állásáról s utódja báró Fejerváry Geza honvédelmi miniszter lesz. Bauer báró, úgy mondják, csak a jövő delegációsális ülés-szak után szándékozott hivatalától megválni, legújában azonban, úgy látszik, másképp látta jónak határozni. — Az elkeresztelés e k ü g y e. Budapestről távirják a „Fr-t”-nak: A király gróf Csáky Albin kultuszminisz-tert kihallgatásra fogadta, hogy a kormányban az elkeresztelés kérdésében elfoglalt állásáról tegyen jelentést. A király, hirszerint, megadta jóváhagyását a képviselőház-ban küszöbön levő deklarációhoz.

Országgyűlés. A képviselőház ülése nov. 13-án. A kereskedelmi tárca teteleinek elintézése után a képviselőház áttért esztörtökön a földmivelési tárca tárgyalására, melyet Dániel Ernő vezetett be. Az általános vitát Szalay Imre kezdte, hosszabb beszédben fejtegetve a balatoni telepítés kérdését, kapcsolatban a szőlőtermeléssel. Utána Vályi Árpád vette kritika alá a földmivelési tárca költségvetésében tükröződő politikát, sok alapos és találó megjegyzés kíséretében. Ezután felszólt gróf Bethlen Andras földmivelési miniszter, kinek beszédét az egész ház elének érdeklődéssel várta, mert ez volt tulajdonképp az első alkalom, hol a tar-czához kötött feladatokról programmszerűleg szólhatott. Bethlen Andras gróf beszéde kiter-jedt a telepítésre, a talajjavításra, erdőügyke-re, Tiszaszabályozásra stb. és neucsak eme-leteket, hanem konkrét tervek is tartalma-zott. A miniszter után gróf Károlyi Sándor szólalt fel, hogy megadja a kommentárt a

miniszter terveire és programjához. Gróf Károlyi Sándor teljes jóakarattal boncolta a miniszter fejtegetéseit és finom bókok osztá-jába takarva adta be a vasport, a hol e ter-vekben a vérszegénységnek jelenségeit vette észre. Pedig észrevette nemcsak a filloxera elleni védekezés rendszerében, hanem a telepítési módszerben is. Mindezekre nézve gróf Károlyi Sándor igazán gyakorlati jó tanácsok-at adott a miniszternek; nemkülönben a Tiszaszabályozás ügyében eszközözendő hitel-műveletet illetőleg is. Gróf Károlyi Sándor be-szédét, melyet az egész ház a legnagyobb figyelemmel hallgatott, az ellenzék folytonos tetszésnyilatkozatai kísérték.

Az ülés utolsó szónoka Bernáth Béla volt, ki szintén a filloxera elleni védekezés kérdésével foglalkozott, különös tekintettel a Hegyaljára. Beszéde szintén figyelemre méltó dolgokat tartalmazott.

A képviselőház ülése nov. 14-én. A földmivelési tárca tegnapi részletes tárgyalása több érdekes momentumot tartal-mazott. Boross Béni a filloxera ügyében, Petrich Ferencz a haltenyésztés érdeké-ben szólott, s utának báró Kaas Ivor a föld-mivelés érdekeire terjeszkedett ki.

Báró Kaas Ivor után felszólt Witt-mán János és nagy alaposággal szót az ál-lategészségügy érdekeiről konkrét esetekkel illusztrálva tartalmas beszédet. Következett azután az ülés legkiemelkedőbb mozzanata, Herman Ottó felszólalása. Herman Ottó nagyszabású beszédében a tudomány értékét és hasznát magyarázta a gyakorlati élet mezéjén, és benne a tudománynak fenkölt apos-tola egyesült a gyakorlati politikussal. Beszéde igen nagy magason állott a rendes parla-menti színvonal felett s valóban üdítő volt mindenkire, a ki szárnyalásában követni bírta. A képzelődesnek jól esett beleélnie magát ab-ba, hogy talán egykor nemcsak kivételesen, hanem általánosan fogják a gyakorlati és poli-tikai szükségleteket oly tudományos alapon és apparátussal tárgyalni, mint Herman Ottó tárgyalta. Herman Ottónak a műborgyártásra vonatkozott állításaira Móríc Pál reflektált s kiemelte, hogy a műborgyártást nem szabad összetéveszteni azon cs alási rend-szerrel, mely ennek köpenye alá rejtőzik, s hogy tehát, ha a műborgyártás el nem tiltatik, minél nagyobb a dóval kell s ujtani azt. A ház nagy többsége párt-különbség nélkül helyeselte Móríc Pál felszó-lalását.

Ugyane tárgyban, s a műborokkal tüzött szedelegek ellen szólalt fel Szendrey Gerzson is, mire az ülés véget ért.

Külföldi hírek. Benderév bolgár emigrans neje, a ki már több hónap óta öngyilkossági eszmékkel foglalkozott, gyógyitha-tatlan betegsége miatt agyonlőtte magát. —

Ágyuk lovai különös nagyok és szépek s egy-színűek voltak.

A lovasság: mindenik ezred lova más színű, egyiké sötét fekete, másiké sárga, harmadiké szürke, negyediké pej (de egyforma ám minden darab, úgy hogy a fekete lovak között egész ezrednél nem láttam egyetlenegy keselyt sem.)

A huszárok lovai kisebbek voltak mint például az uhánusok lovai, és az emberek is nagyobbak voltak az uhánusokál.

A huszár ezred előtt lovagolt egy cser-kesz tiszt az ő keleties disz ruhájában, utána a lovas banda s így az ezred. — A banda minden lovas ezrednél meg volt.

Az uhánusoknak óriás hosszú erős piká-jok volt. — A gyalogság: Ez csak parádében mutatott, rendes ruházatjokban nagyon gyarlón néztek ki, jól nevezte el őket a debreczeni cziva „czukor szoknyások”-nak. Ezeknek is volt ezredenként bandájok (ha ugyan annak lehet mondani azt a lopótök formájú trombitá-ival ellátott 20—30 embert). Ezeknek sikító fuvása mellett masírozott a gyalogság, még pedig magyarul mondván „kutyafuttában” és ha széles volt az út, vagy utca, oly széles sorokban, ha keskeny volt, oly keskeny sorok-ban. — Hosszu szoknyájok elől fel volt térdig kapcsolcsal akasztva, bizonyosan azért, hogy a sebes marsban fel ne bujanak.

Lehetett látni még cserkeszeket is, ezek szép barna arczu legények voltak, s czifra öltönyeikkel festői látványt nyújtottak.

Hát a kozákok: Na hiszen nem tudom, hogy most milyenek, de annyit mondhatok, hogy akkor igazán ijjesztők voltak. Ruhá-zatjuk bizony nem igen tisztességes volt, leg-nagyobb része igen elkopott öltönytől volt ellátva. Csakójuk, mit egészen hátrafelé tettek fel, hosszú, úgy nevezett czilinder volt simléder

nélkül, bő bugyogó a csizmába huzva, kurta gérokk forma kabát.

Lovaikat magok szereztek, mit onnan mondhatok, mert láttam, midőn itt Debreczenben a rendes lóvásárban többet vásá-roltak, még pedig közönséges, talyigásnak való lovakat. Erre aztán felpakolták mindenféle batujukat, a mi meglehetősen nagy csomó lé-vén, alig látszottak ki belőle, midőn az elől-hátul felpakolt holmik közé a nyeregbe fel-ültek, vagyis jobban mondva, felmásztak.

Fegyverzetük hosszú pikából, kard, pisz-toly és az elmaradhatatlan kacsukából állott.

Hanem, ha aztán felülhettek gebéikre, onnan ugyan csak a menyők vághatta volna ki őket, mert kitűnő lovasok voltak. Igazán, el lehetett róluk mondani, hogy nagy ló-csiszárok.

Szemtanúja voltam, mikor egy kozák a maga rossz gebéjét kacsukájával a legse-besebb futásra kényszerítette, lovához si-mulva oldalról bármit felkapott a földről, sőt azt is láttam, mikor ilyen futtatás alkalmával az általa utólért szekérbe vetette ma-gát nyeregből s lovát egy futyentésre meg-állította. Lóni meg pláne kitűnően lótték.

Azon időben még a kozákok nem voltak rendes katonák, talán legjobban eloevezhetnök őket szabad csapatnak, de most már, mint mindnyájan tudhatjuk, rendes katonasággá ala-kították.

Itt Debreczenben ezek vadozhatók leg-inkább a rablással, hogy meg volt-e nekik engedve, vagy nem, arról nem felelhetek, de tény az, hogy az egész várost becsületesen kifosztották, ott tudniillik, hová előkelő tiszt nem jutott.

Példákat tudnék elmondani, miknek ugyan szemtanúja, — mivel mint vörös-sapkás más helyen voltam, — nem lehettem, de hitelt-s emberek szája után irhatom, hogy különöse-

Jókai darabja Pétervártól. A „Pol. Corr.” pétervári levele szerint az ottani színházban e héten elő fogják adni Jókai Ily című darabját: „A hős Markó vagy I. Napoleon mamelukja”, melyhez a zenét Rose poleon mamelukja, melyhez a zenét Rose poleon mamelukja...

Színház.

November 13. és 14. — Szegény Jonathán. (Operette 3 felvonásban. Szövegét írta: Wittman H és Bauer J. Zenéjét szerette: Millocker Károly) Ha gomba módra teremne az olyan mulattató, sikerült operettek, mint a „Szegény Jonathán”: akkor talán a mi színházunknak sem lenne oka panasza...

Két főkelek tehát meg van ahöz, hogy az újdonság sikert arasson. Az igazgatóság azonban egy harmadik kellekről is gondoskodott, mely a darab vonzerejét bizonyára csak növelni fogja, nevezetesen igen nagy fényvel állította ki az új operettet, melyben a közönség nem is csalódott s kívánjuk, hogy az igazgatóságnak e darab sikeréhez fűzött reményei szintén valósuljanak meg!

Az új díszletek és jelmezek igen szép látványt nyújtanak. Az első felvonás az amerikai milliomas fényes lakását tünteti föl, a második felvonásban a monacói játék-termet látjuk, háttérben a Rivierával, — a harmadik felvonás egy gyönyörű nyaralót és New York lakóterét tünteti föl a jelmezek közül igen csinos a női egyetemi hallgatók egyenruhája de a többi jelmez is nagy gondval van kiállítva.

A darabot először csütörtökön este adták, telt ház előtt, bérlet-szünetben, a mi ugyancsak ritkaság nálunk. Es a folyton megújuló tapsokból telve, joggal lehet a darab allandó vonzerejére következtetni. A tetszésben egyforma része van az ügyes, bohókas szövegnek, a könyved, fülbemászó zenének és a kiállításnak. A szöveg sok eleven ötlettel van tarkítva, és általában fölüli az operette-librettók közönséges színvonalán.

Alkalmi költeményt, melyet prólóg helyett elszavalnak. Kós a Barna, lapunk f. szerkesztője irt. Reméljük, hogy Debreczen város műveltségére együtt fog ünnepelni az ünneplő ezintársulat!

A színházi műsor következőleg van megállapítva: Nov. 16-án: „Szegény Jonathán”. 17-én: „Bankban”. 18-án: „Figaró házassága”. 19-én és 20-án: „Szegény Jonathán”. 21-én és 22-én: „A pók”. (Vigjáték, újdonság.) 23-án: „Szegény Jonathán”. 24-én: „Bertók”. (Népszínmű újdonság.) Előkészületek vannak a következő újdonságok: „Pityirity”, „Népszínmű”, „Gárdisták”. (Operette), „Király és pór”. (Vigjáték.)

HELYI HIREK.

Meghívás. A „Csokonai kör” f. hó 17-én, azaz hétfőn d. u. 5 órakor, a város háza nagy tanácstermében, Csokonai Vitéz Mihály születésének évfordulója alkalmából, ünnepélyes megnyitótartást tart, melyre a kör tagjai és az érdeklődő közönség tisztelettel meghívattak. Tárgysorozat: 1. Előki megnyitó beszéd, Vártesi Arnoldtól. 2. Felolvasás Bartók Lajostól. (Egy felvonás készülő színműveiből.) 3. „Péterfia.” vázlat Debreczen múltjából, Geresi Kálmántól. 4. Csokonai egy ismeretlen költeményének ismertetése, Komlóssy Arthurtól.

Tagok és hozzártatózók részére a tagsági jegyek beletíjnyűl szolgálnak, nem tagok 20 kr beletíjnyűl fizetnek. Tisztelettel: Vártesi Arnold elnök, Dr. Tüdös János szakosztályi titkár.

A kör azon tagjai, kik tagsági jegyeiket még nem kapták meg, valamint mindazok, kik a kör tagjai közé be akarnak lépni: a beiratást Tóth Béla ur gyógyszerárban bármikor eszközölhetik, hol a tagsági jegyek is kiszolgáltatnak.

Bartók Lajos tiszteletére, ki készségei vállalkozott a „Csokonai-kör” megnyitótartást előkészítésére, hétfőn este — színházi előadás után — barátságos társasestély tartatik a „Bika” szálloda földszinti éttermében Felkerjük a közönséget, hogy e társasestélyen minél nagyobb számmal szíveskedjék részt-venni!

Rendkívüli tanácsulást hívott egybe ma d. e. 11 órára Simonffy Imre polgármester. A tanácsülés azon határozatot megsemmisítette véget hivatott egybe, melyet a városi tanács a „Csokonai-kör”-rel szemben urnak nem volt része s a ma tanácsülés meg is semmisítette e botrányos határozatot s egyelőre kimondott, hogy hétfőn este a város háza nagy tanácstermében „Csokonai-kör” részére átengedtetik.

Ez már igaz! Ember-emlékezet óta nem irt olyan igazat t. laptársunk a „Debreczeni Ellenőr”, mint csütörtöki vezércikkében, melyben megczekzteti a városi tanácsot a „Csokonai-kör”-rel szemben követett szükkeblu eljárása miatt, s többek közt azt írja, hogy ezen eljárásból arról győződött meg, (a mit mi már régebb tudunk és mondtunk) „hogy olyan emberek

kezébe van letéve város sorsa, akiknek nincs érzékük semmi olyan intézmény, semmi olyan társadalmi mozgalom iránt, mely kicsinyes érdekeik körén kívül esik.” Mi is aláírjuk a „D. E.”-nek ezen találó kritikáját, csak azt sajnáljuk, hogy a „D. E.” most és nem a városi tisztújítás előtt irta meg ezt!

Dalestély. A kereskedő ifjak dísköre holnap, vasárnap dalestélyt rendez a „Margit-fürdő” dísztermében. A dalestély gazdag műsorát már közöltük s a műsorból is látható, hogy a közönségre nagy élvezet vár. A dalestélyt táncvizigalom követi s a rendezőség gondoskodott a közönség kényelméről azon irányban is, hogy a helyi vasút külön vonat éjjel után 2 órára a „Margit-fürdő”-ből rendelje. A dalestélyt iránt a közönség köreiben nagy érdeklődés mutatkozik.

Koporsó-szütyező gépet mutatott csütörtök d. u. 3 órakor Fischer János, a „Kegyelet” temetkezési intézet tulajdonosa. A bemutatás a czeled-utcai temetőben, a csöszház háta megett történt s a város notabilitásai és a sajtó képviselői szép számmal voltak jelen. A koporsót e géppel úgy nyugodtan lehet leereszteni a sírba, hogy ott meg sem mozdul. Igen czélszerű találmány e gép, mely végre megszünteti azokat a borzalmas jeleneteket, mikor a koporsót kötéllal, fadarabokkal, ide-oda taszigálva eresztik le a sírba. Fischer, ha kellő méltánylásban részesül újítása, mind az öt temetőben felállít egy-egy ilyen gépet.

Az ügyvédi kamarából. A debreczeni ügyvédi kamara Pápa y Imre ügyvédet, elhalálása folytán lajstromból kitérülte, s iródjára részere gondnokul Márk Endre debreczeni ügyvédet rendelte ki, továbbá Szikszay y Pál nyiregyházi ügyvédet önkéntes lemondása folytán, lajstromból kitérőte.

Gyászjelentés. Id. Ványi Sándor elhunytáról vetjük a következő családi gyászjelentést: „A legmélyebb fájdalom lesújtó erővel tudatjuk felejtetlenül ferjem, édes apám, nagy-, illetve szép apám náhai id. Ványi Sándor földes és b. ujjalú birtokosnak, élete 82-ik évében, folyó évi november hó 13-án, rövid betegség után történt gyasoz elhunytat. A megboldogultnak hűlt tetemesi folyó évi november 15-én, d. u. 2 órakor fogtak a ref. egyház szertartása szerint a földes kis temetőben örök nyugalomra teteten. Mely végtesítéstele az elhunytanak rokonait, barátait, ismerőseit s a gyászukban osztozó közönséget baausz szível megvívjuk. Földes, 1890. november 14. Özvegye: Szenczi Klára; gyermekei: özv. Bogdan Zsigmond, Ványi Eszter gyermekeivel; Teréz, férjével: Oláh Imrevel és gyermekeivel; Gábor, Zsigmond és Nh. Bogdan Irma ferje: Oláh Károly gyermekeivel; ifj. Ványi Sándor nejevel: Domokos Erzebettel s gyermekei: Lajos és Irmaval s ennek gyermekeivel; özv. Reszegi Ferenczné, Ványi Julianna; Ferencz, Kaiman, Emma és Laszló gyermekeivel; Nh. Ványi Zsófia ferje id. Csicsó Lajos, nával ifj. Csicsó Lajosval. Ványi Karolina ferjével: Szólosy Imrevel s Margit, Klementina, Izabella és Olga gyermekeivel és a szép unokák: Oláh Margit, Barnabás, Oláh Iren, Béla, Irma, Tiszá Gizella és István nevében is! Áidas és béke leugjen porai felett!”

A tűzkárosultakért. A debreczeni csizmadia szövetkezet és ipartársulat penztárából — Pongó Lajos elnök ur útján — a tokaji kifejezést használom — ha tehát ön szeretetre méltóságot komolyan veszi s pénznek tekintü bizodalimat, úgy olyan következtetéseket vonhatnak le úgy nevezett szenevedélyből — melyet tizenkét óra óta ez szelyből nyolczat átaludt — melyek talán nem lenneek egészen kedverre. Lucia szavait csengő kacagással kíserte s „Amor-gödröcskei” mindig melyebb s elragadóbbakká lönek. — Tizenkét óra — nem mondok ellen, de több az elégnél, hogy az ember megörüljön. — S mennyi időre volna szüksége, hogy ismét észre terjen? Gino nem jól érezte magát e megczekztetes alatt: mert az volt, bár mozoilyogva lett elmondva s a szép nő minden zavar nélkül simogatta ki homlokától dús haját s erősítette meg fején egy olyan mozulattal, mely előtűntette kifogástalan karjának s hóféhér bőtelnek valódi szépségei. — Honnan tudja különben grófné, hogy tegnap láttam először — kérde Recanati, ki meg nem akart lemondani tervéről, s mint a víz befutó kapaszokodott minden számszálba. — Raiberti mesélte ez előtt egy órával. Raiberti jó ember, de határozottan fecsegő volt. Nem hallgatta el sem Ginó felkiáltását, midőn meghallotta, hogy Julia grófné özvegy, sem a maga tájékoztatásáért a rokonsági viszonyokban, egyszóval, mindent elmondott — talán azért, mert ez volt első látogatása s örült, hogy ilyen érdekes témára akadt. — Raiberti véleménye nem irányadó. — Nem? Ő pedig azt mondá, hogy én csak két nappal ezelőtt jött Rónába, s évi tavolult után?

a város külső részében nagyon is üzték e tekintetben gazdálkodásaikat.

Csak egy esetet mondok el, mi megérdemli, hogy leírjam: Az isptályban az akkori káator-tanító Gyulay József rokonomtól m kor már mindent elvittek, egy kozák a meg akkor igen kicsiny gyerek fiát Gábort (elő ember, gróf Károlyi számtartója, meg tudja mondani, ha ugyan visszaemlékezik azon időre) kapta fel a földről maga mellé a nyeregbe, s neki indult vele, ezzel akarván kényszeríteni a szülöket, hogy adjanak neki valamit, mert különben viszi.

Sok ilyen és ehhez hasonlókat követtek ok el, miket legjobb egészen szó nélkül hagyni. Egy néhány napig magam is — mint fogoly — voltam közöttök, anyit tapasztaltam azon keves idő alatt, hogy a tiszték irantunk magyarok irant illó tisztelettel viseltettek, de az alantasok, az úgynevezett köznepből katonaság, felszeretett volna bennünket faini. Egyebiránt ezen nem lehetett csodálkozni, mert hiszen valóságos vad nép volt az, ha a sötétség elmondotta neki, hogy a ki a csatában elesik, hamarabb haza jut az országába. (Már tudniillik nem a menaysországba, hanem Muszkaországba) szentül elhitte, és igyekezett rajta, hogy hát mielőbb hazamehessen. Vadságát bizonyította az is, hogy a zöld ugorkát (ha szert tehetett rá) kette törte s úgy ette; ha valamelyiknek a bele üres volt, előkte, a disznótököket balkeájával magához szorította, egy nagy jukát vágott rajta, s jobb tenyereivel úgy szedte ki a belit, s egész delectatioval fogyasztotta el.

Hát meg ha mindazokat leírám, a miket e néhány napi közöttük letem alatt láttam és tapasztaltam, hej be sok furcsa dolgokat tudna meg tisztelt olvasom, de legjobb azoknál elhaltatni. Szóval vad corda volt az az. Kapros Gábor.

Diplomatiai baklövés.

Irta: Roveitta G. Ford: Cs... K... (Folytatás.) — De most nem látom! kiáltott fel meglepetve a fiatal ember, midőn vissza lépett az ablaktól s teljesen sötétben volt. A lehangyaltó teli nap sugarai nem tudtak átha ni a vastag függönyön. — Vigasztalódjék, nem sokat veszi. — Talán, mert szivemben horlóm, képtel... — Már is! Ez hamar ment. Ki tudja, mennyi része van e képből képzelt tehetségeknek, s milyen rut vagyok így, szemtől szembe. — Isteni! Imádaudó! Ez két szót rebegték Recanati ajkai, míg kalapját görcsösen szorongatta. Azt beszéltek e diplomatáról, hogy szellemes, ezen pillanatban azonban határozottan elvesztette az esztét. Nagyon, nagyon meg volt hatva.

Lassanként hozzá alkalmazkodtak szemei a teremben uralkodó sötétséghez, Lucia gyönyörű alakjára tapadtak, ki mindinkább kivályt a homályból. Gino részeg tekintete nem sokára megkülönböztethette hóféher nyakát, a kábitó, konyu ruhával alig eltakart idomokat; szabad, fehér karok ragyogtak a felhomályban, a fénylő hajfürtök nyakára, vállára csusztek, a szép nőnek, ehez meg a sok virág, melyek a kis termet, majdnem teli kerte változtatták, a forróság, az a különös, erős, bódító illat egy szóval, nem volt csoda, ha szegény ifju elvészti fejét — esztét.

Imádaudó! Isteni! — Ugyan gondolja meg Recanati, hogy ez már a negyedik szerelmi valómás, melyet nekem rövid öt perc alatt tesz. Idő: sem hagy, hogy hozzá szokjam. — Ön kegyetlen, grófné. De, nem tudja-

e, hogy a legforróbb szerelemből is lehet gyűlölet?

— Ez nem volna éppen új, de: „Ki ütötte szivedbe E vadvagyakat?” — Meg kérdi? De hiába minden, minden — ön nem hisz szavaim komolyságában! — Ezekért csak köszönettel tartozik nekem Recanati ur „egészen más hangon beszélt most” mert különben — bocsasson meg — mert különben már diplomatái tekintelyeért is sajnálnam... „Grófné, nem tudtam, hogy szavaim sertiék.” — Nem, nem, ne ijedjen meg, én nem haragszom. A ki barátja a tréfának — mint én is — annak meg kell tudnia bocsátani másnak is egy-egy rossz tréfáját s most — elég erről. — Remelem nem ketelekedik tiszteletemben? — Semmi esetre sem, mert nem adtam okot az ellenkezőre, de alig tizenkét óra, hogy ismer s nemcsak azt mondja, hogy szeret, haem már viszon, szerelmet is követel.

— Követlek? Nem, grófné, itt követeléről szó sem lehet, csak alázatos könyörgésről. — Kérem, legyen egy kis türelemmel, s halgasson meg. Aug mutatták be s már egy szerelmi valómással tisztelt meg. Én nevettem s ön elő all egy második, harmadik s negyedikkel — a mi nagyon furcsa.

Én legjobbnak találtam ezeken is nevetni s most ön — valóban nagyszerű drámai tehetséggel adja a megsértettet. Be kell vallanom, hogy csak akkor fogom elhinni, hogy igazán tisztel, ha megengedi, hogy tréfáim kacagjak, — ha pedig azt kell gondolnom, hogy ön kegyes akarok lenni s a „szeretetre méltóság”

tűzkárosultak re 5 frót, — Kaptunk továbbá 1 frót, a kától 1 frót. — ren érkeznek, adakoni akarok előbb küldjek last megteve, a

Halálozás. hirt, hogy Tóth galmazott házi p. A megboldogult volt s pártunk leg Haláláról a követ

Mely fájdalom, juk szeretett jó apánk, nehai Tóth czen város nyugod folyó hó 15-én 70-ik évében szü ves és után. A megboldogultnak d. u. 3 órakor háztól a kistestertartás után temetőben örök Mely végtesíteté rokonait, pályata meghívjuk Tóth gyermekei Kaima ria, ferje Simón Gizella, István, az összes rokon

Séta-hang dísztermében hol hangverseny. „Mely a Rima”, tany a „Ket hus belle roumaine”, resignation”, rom „Norma” operab cabre”, symphon 7. „A trombitás” du bai”, Gillette Lapok”-bol, Zik

Kö. — Sertesv osarnok távratat. M. urasági öreg fiatal kezé 42.50 fiatal közép 43.50 fiatal könnyű 43.50 dett nehéz — kösep 43 — 44. 42. — 43 — tr 41.50 — 42.50 szent 42.50 frug, szent frug. Az arak h kgl. 4%-os levendők. Román líryk mint átmes páronkint 4 forint terítettek.

Sertés kősslet 109,00 hajtatott 1198.00 tatott 3239 drb. drb szertes.

Negyszé ritkító kegyelű kossagot jeleked Vlaszi, egy Gya kis fauban tört korcsmaros családutól távol

— Ez nem vagyok először. — De őt menyasszony volt. — Menyas szantan közeled. — S ha ezen öt évi szá az udvarnál? — Szanki lejteni, hogy mi ban — itt Róm — Raibert anyját! — Grófné. — Na-na, czal; ezt nem a. — Egy kis fe megragadta s nagyon is. — Egy sz ban, egy szöke rás szemekkel. — A mi legujabb időben. — S ön n Biztos tán embernek, miel Keserű sz hogy tegnap ott bizonyosa volna a férje grófné felől. — En? — laszola a nő. — Ön ne látott valahol? — Nem. — Vagy. — De iz m l „Aida” el

tűzkárosultak részére 5 frtot, a kabaik részére 5 frtot, — együtt tehát 10 frtot kaptunk. Kaptunk továbbá a tokajai részére U. E. urtól 1 frtot, a kabaik részére pedig N. N. urtól 1 frtot. — Miután már az adományok gyéren érkeznek, felkérjük mindazokat, kik még adakozni akarnak, hogy adományaikat minél előbb küldjék be hozzánk, hogy a vegleszámlást megtegye, a gyűjtést bezárhassuk.

* Halálhíradás. Részvétellel vesszük azon hírt, hogy Tóth János, Debreczen város nyugalmazott házi pénztárnoka, ma d. e. elhunyt. A megboldogult igen szorgalmas hivatalnok volt s pártunk legbuzgóbb tagjai közé tartozott. Haláláról a következő gyászjelentést tettük:

Mély fájdalomtól megtört szívvel tudatjuk szeretett jó apánk, apósnak, illetve nagyapánk, nehaj TÓTH JÁNOS sz. kir. Debreczen város nyugalmazott házi pénztárnokának folyó hó 15-én délelőtt 11 órakor életének 70-ik évében 3 napi súlyos szenvedés után történt csendes kimúlását. — A megboldogult földi részei f. hó nov. 17-én, d. u. 3 órakor, a szt. anna-utczán 2524. sz. háztól a kistemplomban a tartandó rövid szertartás után fognak a Dobozsi temetőben örök nyugalomra letétni. Mely végítességtételre a megboldogultnak rokonnak, pályatársait s barátait bánatos szívvel meghívjuk Tóth Kálmán, neje Kiss Mária; gyermekei Kálmán, Mari és Ilonka; Tóth Mária, ferje Simon István, gyermekei Mariska, Gizella, István, Bela, Kálmán, Zoltán és Lajos, az összes rokonok nevében is. Béke hamvainak!

* Seta-hangverseny. A „Margit-fürdő” dísztermében holnap d. u. rendezendő s etá-hangverseny műsora a következő: 1. „Mely a Rima”, dalinduló, Czapektól. 2. Nyitány a „Két buszár”-ból, Dopplertől. 3. „La belle roumaine”, keringő, Ivanovicitól. 4. „La resignation”, románca, Bozektól. 5. Fantazia „Norma”-operából, Bellinitől. 6. „Danse macabre”, symphoniai költemény, Saint-Saens-től. 7. „A trombitás”, polka, Lössnertől. 8. „Loin du bal”, Gillettől. 9. Egyveleg a „Levelező Lapok”-ból, Zikoitól.

Közgazdaság.

— Sertés vásár. A kőbányai sertéskereskedésnek távirata nov. 13. Az üzlet lanyha. M. urasági öreg nehéz 41.—42.— frtig m. urasági fiatal nehéz 42.50—43.— frtig, magy. urasági fiatal középső 43.50—44.— frtig, magy. urasági fiatal könnyű 45.—45.50 frtig, magyar szedett középső 43.—44.— frtig, magyar szedett könnyű 42.—43.— frtig, szerb. átmeneti nehéz 41.50—42.50 frtig, szerb. átmeneti középső 41.50—42.50 frtig, szerb. átmeneti könnyű. 40.—42. frtig. Az árak hialalt sertéseknél páronként 45 kgl. 4/10-os levonással métermasszáknak értendőek. Romániai és szerbiai sertéseknél, melyek mint átmenetiek, adták el, a vevőnek páronként 4 forint aranyban vam fejében megértetik.

Sertésállomány: nov. 11-én volt készlet 109,001 darab, nov. 12-én felhajtott 1198 darab, nov. 12-én elszállított 3239 drb. Maradt készletben 106,960 drb sertés.

Törvényszék.

— Negyzeres rablójalkosság. Párját ritkító kegyetlenséggel elkövetett rablójalkosságot jelentenek Eszékéről, mely Slobodua-Vlaszi, egy Gyakovár és Podgorica közt fekvő kis faluban történt. A rablójalkosságának egy korcsmáros családja esett áldozatul, a mely a falutól távol levő korcsmaépületben lakott.

— Ez nem határoz — azért nem most vagyok először Rómában. — De öt év előtt? — Öt év előtt már menyasszony voltam. — Menyasszony — igen — Gino elszántan közeledett Luciahöz. — S ha most bevallom önnek, hogy ezen öt évi számkivetés alatt... — Számkivetés — Spanyolországban — az udvarnál? — koronázással, két esküvővel. — Számkivetés, mert nem tudtam elfelejteni, hogy mit hagytam vissza Olaszországban — itt Rómában! — Raiberti megmondta: szeretett nagyanyját! — Grófné, ez kegyetlenség! — Na-na, el ezzel a kétségbeesett arccal; ezt nem akarom látni. — Egy kis fehér kéz nyult Gino felé — megragadta s megszorította — talán kissé nagyon is. — Egy szöke leányt hagytam itt Rómában, egy szöke halvány gyermeket, fekete parázs szemekkel. — A mi nem épen ritkaság, mert a legújabb időben minden szöke nő feketeszemű. — S ön nem emlékezik semmire? — Biztos támpontra volt szüksége a fiatal embernek, mielőtt tovább merészkedett volna. Késérő szemrehányásokat tett magának, hogy tegnap nem ment el a klubba, — ott bizonyosan könyven megismerkedhetett volna a férjjel kérvényközhadhatott volna a grófné felől. — Én? — Nem — igazán nem — válaszolá a nő. — Ön nem emlékezik arra, hogy már látott valahol — a corsón. — Nem. — Vagy az Apolló színházban? — De igen, ott voltam egyszer atyámmal „Aida” első előadásán.

Három rabló tört be a vendéglőbe és fejszével s késekkel legyilkolták az egész családot: a korcsmáros, nejt és két gyermekét. A rablók ezután elvittek 1300 frt készpénzt. A család addig fojtogatta az egyik rablót, míg eszméletét veszítette s a rablót halottnak hívték, ott hagyták. A leány azonban néhány óra múlva eszméletre tért és elvándorolt Podgoricára, hol a történeteket elbeszélte. Az eszékai kir. ügyészség azonnal kiküldte a vizsgáló bizottságot a borzasztó gyilkosság színhelyére.

Tarka képek.

— Irta: Porcsalmy Gyula. —

IV.

A kántor.

(Életkép.)

Istenben boldogult Iszákai János bátyánk kántor vala nemes Kókfalva községében. Régi idők régi embere volt, tökéletes conservatív szellemmel megáldva. Mint ősvatú régi ember, az ujabbkori haladásnak nem volt barátja, de azért emberlét betöltötte hivatalát. Jó stólaért elnekelte bárki ember fiát oda, honnan nincs többé visszatérés, a hova végtére őt is elnekeltek ezeltől egy pár évtizeddel.

Egyéb büne nem volt a szegény öregnek, csak hogy ifju korában voltaképen csizmadia volt ő, de mert Kókfalvára került, és csizmadianak igen okos vala, hozzá meg a bíró uram veje lett, hát megtették a plebánus ur engedelmével kántorak. Akkor megtörténhetett az ilyen, kivált az olyan jó hangu emberrel, mint Iszákai. Így leve ő kántor. Volt azonban három jeles tulajdonsága, mikhez élte végeztéig is ragaszkodott, állottak pedig ezek a következőkben: 1. Noé apánnak határozott híve volt, a menyiben a boraszatott, mint realis tudományt, nagyon kedvelte s mindenek fölött kitünteté s tanulmányozá — de csak a praxisban. Ő nem volt a theoria embere. 2. Nagyon szeretett verselni, de csak úgy, ha fizettek érte. — (Ma ingyen is írnak elég verset.) 3. Krisztus ama hitetlen apostola mintájára ő is tamáskodott minden nagyobb dologban, meg ha szemmel látója volt is.

Ezen három poatban foglaltak alkotják az ő életének furcaságait.

Hogy a bort oly mindenek felett elsőnek tartá, ebben csak a biblia szerint vélt cselekedhetni, a mennyiben Noét választá a kegyes atyak közül védszentjéül, ki a borital szerencses feltalálója vala; e mellett ragaszkodott a hagyományhoz is: „Cantores amant liquores”! Lukább is szeretett ő áldozni Bacchus oltárain, mint a templombeli szent oltárnál s mihelyst ezt végezte, sietett amazon áldozni.

Az igaz, hogy ehhez volt tehetség és torok a derek férfunál, de az dukált is neki, hogy a bibliai dolgokhoz alkalmazkodjék s közelebből Noé apánnak. Akármu bu és bánat vagy orom között volt légyen, csak Noéhoz tért ő is, nem épített ugyan bárkát — mert hisz most nincs anyi rossz ember, meg beletudnak azok maguktól is fulni az árvizekbe — hanem ő mindig ezt tartá szem előtt: „In vino est veritas”!

A mi a verselet illeti no ebben meg épen mester volt; de ezen tehetséget csak a bucsuzatók irásban foglalkoztatá, léven ez oly hasznos dolog, hogy a konyhára is hozott valamit. Hanem ez aztán ment is neki. Oly szivereható bucsuzatókat tudott komponálni, hogy a velőket megrázta s az erékeny szívu közönség szeméiből kicsalta velük az utolsó könnyet is. Meg is követelte, hogy rola mint jeles költőről beszéljenek. Meg is érdemelte,

hogy megörökíttessék nehány költeménye. — Alljon itt egy pár részlet izelítől az ő egyházas költeszetének gyöngyei közül: Majlátnak egy öreg bérését temette egyszer az öreg. Szólt felőle az enek a következőképen:

Szerette őt sok ur,
Különösen Majláth;
Adott is volt neki
Szép tehénet, kajlát.”

Már tudniillik prezentbe, mivel az uraság a jámbor bérés sokszor kitüntette ingó-bingó adományokkal, a többek közt egy kajla has tehennel is.

Egyszer meg a falu érdemekben ószult csordására került a sor, hogy elnekeltessek. Erről meg imigyen zegegedzett a derek egyházi poeta:

Bucsuztatlak téged el az fütől-fától,
Embertársaidtól és az kis fiadtól;
El az egész legény- és a leányhadtól,
Végre a nagy szegény falu b i k á j á t ó l.”

Erre aztán könnyezett minden jószágtartó gazda. Kiki árva maradt szarvasmarhájára gondolt.

Az se utolsó gondolat, ahogy egy boldogult övegy asszony árva maradt leányát vizasztalá:

„Jer e koporsóhoz te is közel Sára,
És borulj jó anyád gyászkoporsójára,
Figyelmezz és halgass az ő áldására,
Hiszen mennyt fáradt érte l á b a s z á r a .”

Egyszer megjárta az öreg. Minden lelkes embertől és lelketlen állattól elbucsuztatott már egy mennyei boldogságra jelöltet s már fejte ne be a bucsuztatást, ekkor hirtelen megrántja a kurator komja a kabátját.

— Komám uram — sugá a fülebe — hát Kákai Laczitól nem bucsuztatja el az Istenben megdicsőültet?

Kákai Laczi volt a megdicsőült egyen hajdani főnöke, kinél a boldogult mint kocsis szolgált vala.

„Öregünk az interpellációra hirtelen előveszi rögtönöz tehetséget s rázendíti pótlólag:

Böcsuzik ő til-túl
Kákai Laczitól.”

De mindenekfelett nagy volt az ő hitelensége. A táviráról azt állította, hogy megírja postán egyik távirás az másiknak az izenetet, s így csalják a világot, hogy a drót hozta a hírt.

Azt meg épen sehogyse akarta elhinni, hogy a vasuti lokomotívot gőz hajtán, s ez huzná azt a sok kocsit. Sokszor el-elgyalogott a legközelebb eső vasút-állomásra s vizsgál-gatta, csakugy távolról a vonatot.

Egy izben nagy örömmel tért vissza ezen vizsgálódási utjából. Utközben találkozt a falubeli jegyzővel, mivel sokat vitakozott a gőz ellen. Örömsugárral arccal sietett feleje s már távolról kiáltá:

— Ugye mindig mondtam, hogy bucsuzt a német. Azt hazudják, hogy a gőz viszi a vonatot. Most vettem észre, hogy bizon csak lovag és marhák huzzák azt is, csakugy bele-dugják a vonatba, s azok ott bent huzzák!

A marhaszállító vagonok ablakain láttott az öreg marha és lofejeket, a vonaton tova szállított állatokéit s ez vezette ama furca meggyőződésre es ettől soha el nem állt. Hát meg a phonografhoz mit szolt volna? De erről már nem itélhetett, elment ő is oda, a mibe hinie kellett neki is, hogy meg ő is oda jut. Requiescat in pace!

Debr. Színház.

Holnap 1890. nov. 16-án páros bérletben itt negyedszer:

A szegény Jonathán.

Nagy operette, 3 felvonásban.

Főszerkesztő: Szinay Gyula.
Felelős szerkesztő: Kósa Barna.
Főmunkatárs: Dr. Bakonyi Samu.
Kiadó: Kutasi Imre.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó a debreczeni kir. Járásbíróságnak 16998p./1890. sz. kiküldetést tartalmazó végzése folytán közhírré teszi, hogy vb. Wertheimer Leopold csődötmegehez leltározott s a csődleltárban 503—504 tételig felvett s mintegy 5400 kilogrammot tevő 593 frt 73 kr. becsértékű petroleum készlet tételenként 1890. évi november hó 18-án délelőtt 10 órakor a széchenyi-utcai vásártérren levő petroleumos sátorban azonnali készpénz fizetés mellett el fog árvereltetni.

A csődleltár vonatkozó tételei Dr. Megyery Pál tőmeggondnok ur utján a délutáni órákban az árverés napjáig is megtekinthető.
Debreczen, 1890. November hó 15.
Sugár Gyula
bírószági végrehajtó.

SZABÓ LAJOS FIAI

czégnél

ujjonnan raktárra érkeztek:

Női ruhaszövetek,
Szines mosó velezek,
Téli (Himalaya) kendők,
Alsó ingek, nadragok,
Harisnyák, keztük.
Nagyválasztékban:
FÜGGÖNYÖK, ÁGYTERITŐK,
Flanell takarók, lópokróczok,
Szőnyegek.

Megérkeztek

A LEGSZEBB

női kézimunkák

előrajzolva, elkezdve és kész himzéssel, a teljes színtartó
HIMZŐSELYMEK
száznál több színárnyalatban.

Keresztöltéshez alkalmas
terítékek, törülközők, tálczakendők,
FUTÓK és CREDECNZRUHÁK.

Megjötték a kitünő színtartó flanell, Barchent és Clementine

női ruhakelmék,
fehér Barchentek,
szebbnél-szebb ágyteritők,
flanell és utazó pokróczok.

Megérkeztek a legjobb faj paplanok és köztük

SELYEM ATLASZ PAPANOK
kitünő minőségben 12 és 14 frthoz.
KAPHATÓ

KARDOS LÁSZLÓ

czegléd-utcai fő- és piaci fiók-üzletében.

Kunz József és Társa

BUDAPEST. DEBRECZEN. N-VARAD.
Szőnyegek,
FÜGGÖNYÖK, BUTORKELMÉK,
ágy- és asztalteritők,

Flanell takarók,

Paplanok, madráczok
és valódi

Jaeger alsó ruhákkal

dúsan felszerelt raktárukat a n. érdemi közönség szives figyelmébe ajánlják. 1.

Arany érem Pécs 1888.

Kárpáti mellszörp

köhögésellen

mell- és tüdőbetegnek részére.

Ezen szörp mell- és torok-bajoknál, rekedtség, elnyálkásodás, idült hurut, inger és számköhögés, nehéz lélegzés, tüdővész, továbbá általános és gyomorgyengeségül legjobb sikerrel használtatik.

A mellszörp gyermekeknek is adható. — Egy nagy üveg ára 80 kr, egy kis üveg 50 kr.

Kárpáti mellpastillák.

Ezen pastillák a magas Tátrán található gyógyfűvek és gyökerekből készülnek, szintén legjobb sikerrel használtatnak a fentebb felsorolt betegségeknél. Egy doboz ára 25 kr.

KÁRPÁTI MELLTEA. Egy nagy csomag 20 kr. Szintén kitünő sikerrel használtatik a fentebb felsorolt betegségeknél. Valódi minőségben kapható a készítő Molnár Lipót gyógyszerésznél Kassán, Debreczenben Dr. Rothschnék V. Emil gyógytárában.

Valódi Hauswaldt kávé

a legjobb és a házi szükségletre legolcsóbb kávé.

Nagyválaszték: Gyászkelmékben.

GYENES LAJOS

DEBRECZEN, Főter. városház épület.

Ajánlja dúsan felszerelt raktárát:

Férfi fehérneműk és Nyakkendők.

Jó szabású tűzők.

a legújabb divatú női ruha szövetekben,

FLANELL, KASÁN és JÓ MOSÓ VELEZEKZEN,

mindennemű női ruha díszítésekben

Himalay, Berliner, Chenilla és selyem kendőkben,

kötő-pamut, kötő-gyapju, ezérna és

minden a rövidaru szakmába vágó árukban

HAUSCHILD PAMUTOK.

Nagyraktár: Sirkoszorukban.

NŐI RUHÁK elkészíttetését.

saját szöveimből elvállalom.

Mintagyűjteményemet kívánatra bérmentve küldöm.

Ajánlom a legfinomabb minőségű:

Cuba-, gyöngy-, arany-, Jáva-, Mocca-kávékat

ANANASZ-, JAMAICA-RUMOT

Igen finom:

Mandarin, császár-keverék, karaván, Pecco-virág

TRÁKAT,

FRANCZIA- és MAGYAR-COGNACOT,

az Erdélyi Pincze-Egylet borait, ugyszintén TOKAJI, RUSZTI-ASSZUT, BUDAI, MENESI és EGRI veres borokat.

Ementhali, Gróti, Parmai, Gorgonzola, Imperiál, hágenbergi sajtokat.

FINOM ÓSZILIPTÓI JUHTURÓT SZEPESSÉGI FŐZELEKEKET.

Továbbá ajánlom a nagyérdemű közönség figyelmébe újonnan berendezett tollüzletemet; különös figyelmet fordítok a ki-házasításokhoz szükséges tollakra, melynek úgy új, mint tisztaságért kezeskedek.

Leidenfrost Ármin,

DEBRECZEN „Bika” szállodával szemben

JENEY GYULA

Debreczen, főter., „BIKA” szállodával szemben

VÁSZON, BÉLÉS, KÉZMŰ,

kész fehérnemű

és RÖVID ÁRUK

raktára.

DERÉK-FÜZÖK

gyári raktára.

Menyasszonyi kelengyék

teljes kiállítás elvállaltatik.

MA

és mátol kezdve

minden ünnep- és vasárnap délután,

a helyben állomásozó cs. és kir. 39-ik gyalog ezred zenekara által Czapek Péter karnagy úr személyes vezénylete mellett, a „Margit” fürdő villanyvilágított dísztermében

NAGY SÉTA-HANGVERSENY TARTATIK.

Kezdeté délután 4 órakor. — Bemenet 20 kr.

A hangverseny bármily idő esetén megtartatik.

Kitűnő ételek- és italokról gondoskodva lesz.

A t. közönség minél számosabb megjelenését kérve, — vagyok

SZIKSZAY GYULA,

fürdő-tulajdonos.

Uj temetkezési intézet!

DANKÓ MIHÁLY

újonnan berendezett

TEMETKÉZÉSI INTÉZETE

DEBRECZENBEN,

Czegléd-utca 2155. sz. a., a gyógyszerterárral szemben.

Elvállal

temetések rendezését

a legegyszerűbbtől a legmagasabb igényeket kielégítőig, a legnagyobb csinnal kiállítva, helyben mint vidéken.

HULLASZÁLLITÁST

szabadalmazott légmentes érczkoporsókban, minden irányban esz-közöl, vasuton árszabály szerint.

Halottas koscsijai

a legmagasabb igényeknek megfelelők.

Mindennemű ércz- és művirág-koszoruk

felírással vagy a nélkül, a mai kor kívánalmához mért olcsó áért.

A midőn új vállalatomat a n. é. közönség pártoló figyelmébe ajánlom: ígérem, hogy számos éven keresztül szerzett tapasztalatomat a gyászoló felek irányában, szigorú pontosság és figyelem által fogom érvényesíteni.

Debreczen, 1890. november hó.

Kiváló tisztelettel

Dankó Mihály

temetkezési intézet-tulajdonos.

Dr. med. FAYKISS K. biztos hatású galandféreg-irtó szere (giliszta-féreg).

Dr. med. Fáykiss biztos hatású galandféreg-irtó szere csakis gondosan megválasztott ártalmatlan növényekből készült és igen könnyen bevehető, minthogy e hatásos szer elastikus kapszulákban burkolva, teljesen íz nélküli.

Dr. Fáykiss ezen galandféreg-irtó szerét évek hosszú sorára alkalmazták jó eredménnyel, mit a számos köszönő-irat, melyek meg szemléltethetők, bizonyítanak.

Ára: dr. FAYKISS K. híres galandféreg irtó szerének — egy doboz — használati utasítással 2 forint 50 krajczár.

Valódi minőségben kapható magánál a kézirtnél FAYKISS JÓZSEF BUDAPESTEN a nagy Krisztóf-hoz címzett gyógyszerárában, továbbá Török József gyógyszerterárrában, Király-utca 2. — DEBRECZENBEN: dr. Rothschnek W. E., Tamássy Béla és Tóth Béla gyógyszerészek utrakál.

Haszonbérbe adandó.

H-Böszörményben 1913. h. szám alatt több utcára néző főtéren egészen újonnan épített ház három, esetleg négy szobás lakás, bolthelyiség, pincze, konyha, raktár-helyiség, éléskamarával, padlással és istállóval mai naptól kezdve több évekre haszonbérbe adandó. Ertekezhetni ugyanott a tulajdonossal ifj. Gáll Ferenczszel.

JENEY GYULA

DEBRECZEN

főter., „BIKA” szállodával szemben.

Ajánlja dúsan felszerelt

Vászon-, bélés-, kézmű- és

rövidarú-raktárát,

nemkülönb a most újonnan raktárra érkezett

NŐI RUHA SZÖVETEKET,

hozzávaló díszeket,

SZÍNES MOSÓ VELEZEKET

dús választékban,

a legolcsóbb árak mellett

Téli Himalaya kendőket,

FÜGGÖNYÖKET

és ágyszerítőket.